

endnu i et Aar opretholde Kontrolforanstaltningerne, hvis Kommunalbestyrelserne ønsker det. Det vides ikke med Sikkerhed i Indenrigsministeriet, i hvor vid Udstrækning de sidstnævnte Kommuner vil gøre Brug af Adgangen til at sikre Lejerne ved Anvendelsen af Kontrolforanstaltningerne, men efter hvad vi kan skønne, vil en meget stor Part af de nævnte Kommuner gøre Brug af Kontrolbestemmelserne, og vi har stærke Vidnesbyrd fra forskellig Side om, at der rundt omkring i Landet fremdeles er en levende Følelse af, at det er nødvendigt at gøre noget for at sikre Lejerne mod ublu Behandling.

Det er rigtigt, som det er blevet paa-peget, at her i Storkøbenhavn er baade Nævnenes Opretholdelse og Muligheden for Kontrolforanstaltninger fortsat til Stede, idet Loven jo her gælder et Aar længere end for den øvrige Del af Landet, men saare meget taler — rent bortset herfra — for, at vi forlænger Loven. For det første er det uomtvisteligt, at der i adskillige Byer, ikke blot i Storkøbenhavn og i de allerstørste Provinsbyer, men ogsaa i andre Byer fortsat er en stor Bolignød, en Bolignød, der er øget i det sidste Aar navnlig derigennem, at vi har haft saa streng en Vinter; vi havde jo sidste Vinter en usædvanlig lang Frostperiode, i hvilken alt Byggeri saa at sige var standset, og dette har i høj Grad været medvirkende til, at Bolignøden er blevet forøget.

Endvidere er der fra Kommunalbestyrelser og fra Lejere sket forskellige Henvendelser til Ministeriet om at træffe yderligere Sikringsforanstaltninger. Jeg kan saaledes nævne, at Lejerforeningerne i de 4 sønderjydske Købstæder har andraget om, at Boligloven maatte blive forlænget, indtil vi kommer over Krigtidens værste Følger, og indtil Bolignøden saa nogenlunde er aftaget. Aabenraa Byraad har støttet Kravet ved at anbefale Henvendelsen til Ministeriet. De samvirkende Lejerforeninger har udtalt sig for en fortsat Regulering og Opretholdelse af de gældende Foranstaltninger og har yderligere fremsat Ønske om at kunne genindføre Bolignævn i saadanne Byer, som havde besluttet sig til ikke at have dem mere, at man i det hele taget kunde forlænge Gyldigheden af de Foranstaltninger, der har været gældende. Skelskør Byraad har henvendt sig i Ministeriet med Ønske om, at man maatte kunne fortsætte med Kontrolforanstaltningerne der indtil 1925.

Det er nævnt, at vi har Aagerparagraffen, § 3 i den gældende Boliglov, at falde

tilbage paa. Men jeg maa bestemt hævde, at denne saakaldte Aagerparagraf kun i ringe Grad yder Lejerne Beskyttelse. Det er jo den enkelte Lejer, der skal anvende Paragraffen, og den kan kun finde Anvendelse, naar vedkommende Lejer sagsøger sin Husejer; og enhver ved, at det er forbundet med meget stor Vanskelighed, og at en Lejer kun i yderste Nødsfald sagsøger sin Husvært for at faa rimelige Vilkaar at bo under.

I øvrigt maa jeg sige, at de i Loven værende Kontrolbestemmelser i en vis Henseende er saa rigoristiske, at de endog kan virke hemmende for Anvendelsen af dem. Bestemmelserne i § 23 i den gældende Lov er af den Beskaffenhed, at enhver Dispensation fra dem er udelukket. Bortset fra ganske specielle Tilfælde maa man tage dem, som de er; man kan ikke tillade nogen Art af Lejeforhøjelse. Der har for Indenrigsministeriet i hvert Fald af et Par Byraad været fremsat Begæring om Dispensation. Et Byraad har ønsket i Kontrolaaret at kunne tillade Ejere, som efter Byraadets derom fremsatte Ønske vilde installere W. C. i deres Bygninger, Lejeforhøjelse. Men min Forgænger i Ministeriet har maattet svare, at der ikke i Kontrolaaret kunde være Tale om nogen Art af Lejeforhøjelse selv i saadanne Tilfælde, hvor der var Overensstemmelse mellem Ejere og Lejer derom. Forholdet er dette, at man ganske sikkert, da man gav Kontrolbestemmelserne, har haft for Øje, at man ikke vilde tillade, at der paa ny etableredes en Slags Huslejenævn ved, at Byraadene kunde optræde som saadanne. Kontrolforanstaltningerne er saaledes for rigoristiske til at kunne faa den Anvendelse, de egentlig burde have.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager sagde, at nu var Boligforholdene mange Steder ved at gaa over til det normale. Det er rigtigt, at i en Del mindre Byer, hvor der tidligere har været nogen Bolignød, er denne delvis ophørt; men det er lige saa rigtigt, at i København og i de store Provinsbyer er Bolignøden i Tiltagende. Det skyldes navnlig den Omstændighed, at der er en stadig Tilgang udefra til disse Byer, fordi Erhvervsmulighederne der er de bedste. Det er meddelt mig, at der for Kommunalbestyrelsen her foreligger hundrede Anmodninger om Ugen fra Folk fra Provinsen om Tilladelse til at flytte ind til København. Jeg kan sige, at for Odense Bys Vedkommende er Huslejeforholdene absolut ikke forbedret ved, at man har ophævet alle Kontrolbestemmelserne og